॥ १३ ॥ शकुनेः पुत्रः॥१४॥१५॥ सुसंकटमापकैलासोत्पाटनंपुरपालनंच ॥ १६ ॥ स्वगात्रतउपाधावत् कथम आत्मक्रव्येणस्वमांसेनजुह्वा नइति ॥ ॥ १७॥ अवश्वत् छेत्तुमुद्यतः ॥ १८ ॥ मूर्तिमानग्निरिवदेदीप्यमानः वयमधुनातनाः यथाकिंचिद्दुःखंनमर्त्तुकामंवारयामस्तद्वदिति

अत्रचोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम्॥ वृकासुरायगिरिशोवरंदत्वापसंकटम् ॥ १३ ॥ वृकोनामासुरः पुत्रःशकुनेःपथिनारदम्॥ दृष्ट्वाशुतोषंपप्रच्छदेवेषुत्रिषुदुर्मतिः॥ १४ ॥ सआहदेवंगिरिशमुपाधावाशु सिध्यति॥ योऽल्पाभ्यांगुणदोषाभ्यामाशुतुष्यतिकुप्यति ॥ १५ ॥ दशास्यबाणयोस्तुष्टःस्तुवतोर्बंदिनो रिव ॥ ऐश्वर्यमतुलंदत्वाततआपसुसंकटम्॥ १६ ॥ इत्यादिष्टस्तमसुरउपाधावत्स्वगात्रतः॥ केदारआ त्मक्रव्येणजुह्वानोऽग्निमुखंहरम्॥ १७ ॥ देवोपलब्धिमप्राप्यनिर्वेदात्सप्तमेऽहनि॥ शिरोऽवश्वत्स्वधिति नातत्तीर्थक्लिन्नमूर्धजम्॥१८॥तदामहाकारुणिकःसधूर्जटिर्यथावयंचाग्निरिवोत्थितोऽनलात्॥ निगृह्य दोर्भ्यांभुजयोर्न्यवारयत्तत्स्पर्शनाद्भूयउपस्कृताकृतिः॥ १९ ॥ तमाहचांगालमलंवृणीष्वमेयथाऽभिका मंवितरामितेवरम् ॥ प्रीयेयतोयेनतृणांप्रपद्यतामहोत्वयात्माभृशमर्द्यतेवृथा॥ २० ॥देवंसवव्रेपापीया न्वरंभूतभयावहम्॥ यस्ययस्यकरंशीर्ष्णिधास्येसद्यियतामिति॥२१॥तच्छ्रुत्वाभगवान्रुद्रोदुर्मनाइवभा रत ॥ ओमितिप्रहसंस्तस्मैददेऽहेरमृतंयथा ॥ २२ ॥ इत्युक्तःसोऽसुरोनूनंगौरीहरणलालसः॥ सतद्वरप रीक्षार्थंशंभोर्मूर्ध्निकिलासुरः॥ २३ ॥ स्वहस्तंधातुमारेभेसोऽबिभ्यत्स्वकृताच्छिवः॥ तेनोपस्तृष्टःसंत्रस्तः पराधावन्सवेपथुः॥ यावदंतंदिवोभूमेःकाष्ठानामुदगादुदक्॥२४॥ अजानंतःप्रतिविधिंतूष्णीमासन्सु रेश्वराः॥ ततोवैकुंठमगमद्भास्वरंतमसःपरं॥२५॥ यत्रनारायणःसाक्षान्न्यासिनांपरमागतिः॥शांतानां न्यस्तदंडानांयतोनावर्ततेगतः॥ २६॥ सचउपस्कृताकृतिः परिपूर्णदेहोभवत् न्यवारयत् ॥ १९ ॥ एवमाहच तोयेनापिभ जतांप्रीतःस्यां सत्वयातुदेहोवृथापीड्यतइति ॥ २० ॥ २१ ॥ दातुमनर्हमपिदत्तवान् सर्पायक्षीरमिव ॥ २२ ॥ २३ ॥ उपस्तृष्टःअनुगतःसन् उदगात् अधावत् उदक्उत्तरतः २४ ॥ वैकुंठंश्वेतद्वीपम् ॥ २५ ॥ २६ ॥